

DMITRO PAVLICSKO
A bűnbánat zsoltárai

(részletek)

V.

Én nagy bűneim
Bocsásd meg Istenem,
Ha szülőföldemért
Ellened vétkezem!
Hazugnak hittem én,
Mint látónak a vak,
De megvilágosult
Bennem a pillanat.
Látóvá tett hazám,
Hazugságé gyűlöletem,
Hatalmasságaink
Elől elrejtetem.
Szolgát színelve én
Becsaptam zsarnokom,
Ki a lázadás szellemét
Dajkálva álmodom.
Nem szisszent föl a kard,
Elhagytam igazam,
Kezemben csak a pajzs,
Így adtam föl magam.
Az álarc eltakar,
Bocsáss meg Istenem,
Vén hetmant egykoron,
Adj kegyelmet nekem!
Ki Poltavára várt,
Hogy hadra keljenek,
És várt az igazságra,
Hogy a cár arcába vágja.
Bocsáss meg, Istenem,
Elveszett a csata,
A lelkekre zuhant
Sok ezer Poltava.
Ukrajnám szabad,
A holt feltámadott,
S ez boldogságot ad,
Ha élek, ha halok.

Oláh János fordítása